

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202041
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615202041.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobcov 1/ J. a 2/ W., obaja právne zastúpení H., proti žalovanej D., právne zastúpenej H., o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. decembra 2016, č.k. 5C/211/2015-183, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania **potvrdzuje**.
Žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výkonom I. konanie zastavil s poukazom na § 145 ods. 1 CSP a výkonom II. žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd uložil žalovanej povinnosť vypratať, ukončiť užívanie a odovzdať žalobcom nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, v k.ú. R. obec R., okres R., v KN vedenom Okresným úradom R., a to pozemky parc. reg. "O." č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "O." č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "O." č. XXXX/X o výmere XXX. m², druh pozemku: záhrady, parc. reg. "O." č. XXXX/X o výmere XX m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ako aj stavby - rodinný dom so súp. č. XXX., postavený na parc. reg. "O." č. XXXX/X a bazén na parc. "O." č. XXXX/X, na ulici U., a nahradiť trovy konania. Žalobcovia vzali žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že po prvom súdnom pojednávaní konanom 24.11.2015 zistili, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania je vyprataná. Keďže vypratáním bola naplnená ich súdom uplatnená požiadavka, nevidia dôvod pokračovať v súdnom spore. Žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasila. Súd prvej inštancie rozhodol, že nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nie je dôvodný. Keďže žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť po prvom pojednávaní a o nesúhlase žalovanej súd prvej inštancie právoplatne rozhodol uznesením č.k. 5C/211/2015-163 zo dňa 01.04.2016 (právoplatné dňa 11.06.2016), že nie je dôvodný, súd následne konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, ktorá zo strán procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí žaloby, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (porov. napr. uznesenie NS SR sp. zn. 7MCdo 4/2010 zo 14.09.2011). Vzhľadom na uvedené, keďže žaloba bola z procesného hľadiska

podaná dôvodne, konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby pre správanie sa žalovanej (došlo k vyprataniu nehnuteľností), mal súd prvej inštancie za to, že vinu na zastavení konania možno pričítať žalovanej. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že nemohol prisvedčiť tvrdeniu žalovanej vo vyjadrení doručenom súdu 07.06.2016, že k vyprataniu nehnuteľností došlo svojvoľným konaním žalobcov, ktorí z predmetnej nehnuteľnosti vypratali veci žalovanej a neodovzdali jej ich, nakoľko toto vyjadrenie úplne nekorešponduje s jej predchádzajúcim vyjadrením doručeným súdu 28.01.2016, z ktorého vyplýva, že nehnuteľnosti opustila sama, aj keď údajne po "dlhodobom násilnom správaní sa navrhovateľa a z jeho strany odmietnutí uzavrieť kúpnu zmluvu". Tieto skutočnosti pritom žalovaná nijakým spôsobom v priebehu konania nepreukázala. Preto súd prvej inštancie priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to voči výroku II. o nároku na náhradu trov konania. Súdu prvej inštancie vytykala, že pri rozhodovaní o zastavení konania pre späťvzatie žaloby skúmal opodstatnenosť žaloby ako takej. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, hoci vo veci nevykonal navrhované dôkazy, neukončil dokazovanie, teda záver o dôvodnosti žaloby nebolo možné urobiť danom štádiu konania. V zmysle Civilného sporového poriadku, súd pri zastavení konania skúma otázku procesného zavinenia, pričom v tomto prípade bolo procesným dôvodom zastavenia konania späťvzatie žaloby. Záver, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo správanie žalovanej, ktorá mala vypratať predmetnú nehnuteľnosť, vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, nakoľko súd prvej inštancie nevykonal ďalšie navrhované dôkazy dôsledkom čoho vec nesprávne právne posúdil. Žalovaná mala za to, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie neodôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP, nakoľko opomenul vysporiadať sa so zistenými skutočnosťami v rámci svojej úvahy o dôvodnosti žaloby a ustálenia skutočnosti, že nehnuteľnosť mala vypratať žalovaná. Poukázala na to, že predmetnú nehnuteľnosť užívala na základe riadne uzatvorenej zmluvy o budúcej zmluve a zaplatila preddavok na kúpnu cenu (ktorý jej nebol doposiaľ vrátený), nehnuteľnosť zrekonštruovala a pokojne užívala. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/22/2014 zo dňa 20.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/80/2014 zo dňa 14.01.2015 bol žalobca 1/ uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako vodič motocykla spôsobil žalovanej z nebanlivosti ťažkú ujmu na zdraví. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej nárok na náhradu škody, ktorú žalovaný odmietol uhradiť a prestal komunikovať so žalovanou a následne odmietol uzatvoriť so žalovanou kúpnu zmluvu, resp. vrátiť žalovanej zaplatený preddavok a arogantným spôsobom jej začal oznamovať, aby jeho nehnuteľnosť opustila. Žalovaná žalobcom oznámila, že trvá na tom, aby jej danú nehnuteľnosť predali. Následne žalobca začal postupne vykonávať cieľové kroky za účelom zabránenia užívania danej nehnuteľnosti žalovanou - vykonával neohlásené návštevy, vstupoval na pozemok a do domu, vypínal hlavné ističe, nechal odmontovať poštovú schránku, úmyselne parkoval vo dvore domu tak, aby zabránil vjazd autom na pozemok atď. Na pojednávaní dňa 24.11.2015 žalobca uviedol, že odpojil energie z predmetnej nehnuteľnosti, oznámil Y., aby žalovanej nedoručovala zásielky, parkoval vo dvore, aby blokoval vjazd a výjazd k domu, všetko s odôvodnením, že ako vlastník mal na to právo, aj keď sa v danom čase žalovaná v nehnuteľnosti nachádzala. Žalovaný si musel byť vedomý toho, že v danom čase prebiehalo súdne konanie aj o nahradenie prejavu vôle na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/235/2015. Žalovaná poukázala na zápisnicu z pojednávania zo dňa 24.11.2015, kde uviedla, že sa odsťahovala, ale upozornila na to, že všetky veci má v nehnuteľnosti, pričom k zisteniu žalobcov, že nehnuteľnosť je vyprataná malo dôjsť dňa 28.11.2015. Považovala za zarážajúce, že súd prvej inštancie neprikladal svojvoľným, svojpomocným praktikám žalobcu žiaden význam a považuje ich za nedokázané aj napriek tomu, že to potvrdil sám žalobca a zastáva názor, že žalovaná opustila nehnuteľnosti sama. Ak súd považoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci ustáliť ako, prečo a kto vypratal danú nehnuteľnosť, mal možnosť vykonať v tomto smere dokazovanie, poprípade vyzvať strany sporu, či majú k danej veci ešte ďalšie návrhy a nie ustalovať skutkový stav len na základe ním vybraných dôkazov a skutkových zistení bez reálnej možnosti dať stranám možnosť dokazovať svoje tvrdenia. Žalovaná uviedla, že v dňoch 24.11.2015 až 14.01.2016 bola preukázateľne hospitalizovaná, na základe čoho nie je možné ustáliť, že by žalovaná vypratala nehnuteľnosť do 28.11.2015, kedy žalobcovi mali nájsť nehnuteľnosť vypratanú. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku II. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca 1/ ani žalobca 2/ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 v spojení s § 470 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. V priebehu konania došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), za účinnosti ktorého konanie na súde prvej inštancie začalo.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP a len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

12. Späťvzatie žaloby podľa § 144 CSP a zastavenie konania podľa § 145 CSP má výlučne procesnoprávny charakter a neumožňuje súdu zaoberať sa hmotnoprávnou stránkou prejednávanej veci, t.j. dôvodnosťou žalovaného nároku voči žalovanej strane. Vo vzťahu k rozhodovaniu o náhrade trov konania sa má podľa § 256 ods. 1 CSP za to, že žalovaná strana zavinila zastavenie konania (a je povinná platiť trovy) bez ohľadu, či by žalobcovi skutočne svedčilo právo, ktorého sa podanou žalobou domáhal.

13. V danej veci sa na základe žaloby podanej dňa 23.04.2015 žalobcovia 1/, 2/ ako bezpodieloví spoluvlastníci domáhali vypratania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. R. - rodinný dom súp. č. XXX spolu s pozemkami O. parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, nachádzajúcich sa na ulici U. Q. XXX/XX, R.. Žalovaná predmetné nehnuteľnosti pôvodne užívala na základe Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bola oprávnená ich užívať najneskôr do XX.XX.XXXX. Keďže žalovaná predmetné nehnuteľnosti užívala aj po tomto dátume, vlastníci sa podanou žalobou domáhali vypratania nehnuteľnosti.

14. Na pojednávaní konanom dňa 24.11.2015 obe strany zhodne uviedli, že žalovaná od mesiaca máj 2015 v predmetnom dome reálne nebýva, avšak nechala tam svoje veci. Časť z nich mal odniesť syn žalovanej, pričom na pojednávaní dňa 24.11.2015 sa strany zhodli v tom, že sa v nehnuteľnosti nachádzajú ešte nejaké osobné veci žalovanej a nábytok jej patriaci. Dňa 14.12.2015 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že dňa 28.11.2015 zistil, že predmetná nehnuteľnosť je vypratá. Za týchto okolností konanie o vypratanie nehnuteľnosti stratilo akékoľvek ďalšie opodstatnenie, a preto bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý konanie aj napriek nesúhlasu žalovanej zastavil.

15. K otázke zavinenia zastavenia konania a s tým spojenou náhradou trov konania odvolací súd uvádza, že bez ohľadu na to, že do CSP nebola výslovne prebratá druhá veta § 146 ods. 2 O.s.p. /Ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca./, je pre posúdenie otázky procesného zavinenia zastavenia konania žalovaným i naďalej rozhodujúca aj otázka dôvodnosti podania žaloby. V tomto prípade bola žaloba preukázateľne

podaná dôvodne, nakoľko žalovaná v čase podania žaloby 23.04.2015 v predmetnej nehnuteľnosti reálne bývala bez právneho dôvodu. Následne si v priebehu mesiaca máj 2015 našla iné bývanie, avšak v nehnuteľnosti ponechala svoje veci, ktoré boli z nehnuteľnosti čiastočne odstránené synom žalovanej. Už len tieto skutočnosti postačujú pre záver, že zodpovednosť za následné zavinenie zastavenia konania nesie žalovaná, nakoľko postupne sama začala plniť povinnosti uplatňované podanou žalobou.

16. Postup žalobcu 1/, ktorý sa snažil dosiahnuť uvoľnenie svojej nehnuteľnosti svojpomocne odpojením nehnuteľnosti od prívodu médií, zrušením trvalého pobytu žalovanej v predmetnej nehnuteľnosti a pod. nemožno považovať za daných okolností za nezákonný. Týmto spôsobom sa iba v medziach zákona bránil neoprávnenému zásahu do svojho vlastníckeho práva, čo mu nemôže byť z hľadiska procesného na ujmu.

17. Pokiaľ súd zastavuje konanie podľa § 145 ods. 1 CSP, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorá zo strán procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené (§ 256 ods. 1 CSP). Zastavenie konania po späťvzatí žaloby, ktoré zavinil žalovaný, zakladá právo žalujúcej strany na náhradu trov zastaveného konania. Súd prvej inštancie preto rozhodol o nároku žalobcov 1/, 2/ na náhradu trov konania voči žalovanej správne.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešným žalobcom 1/ a 2/ nepriznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, nakoľko im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).